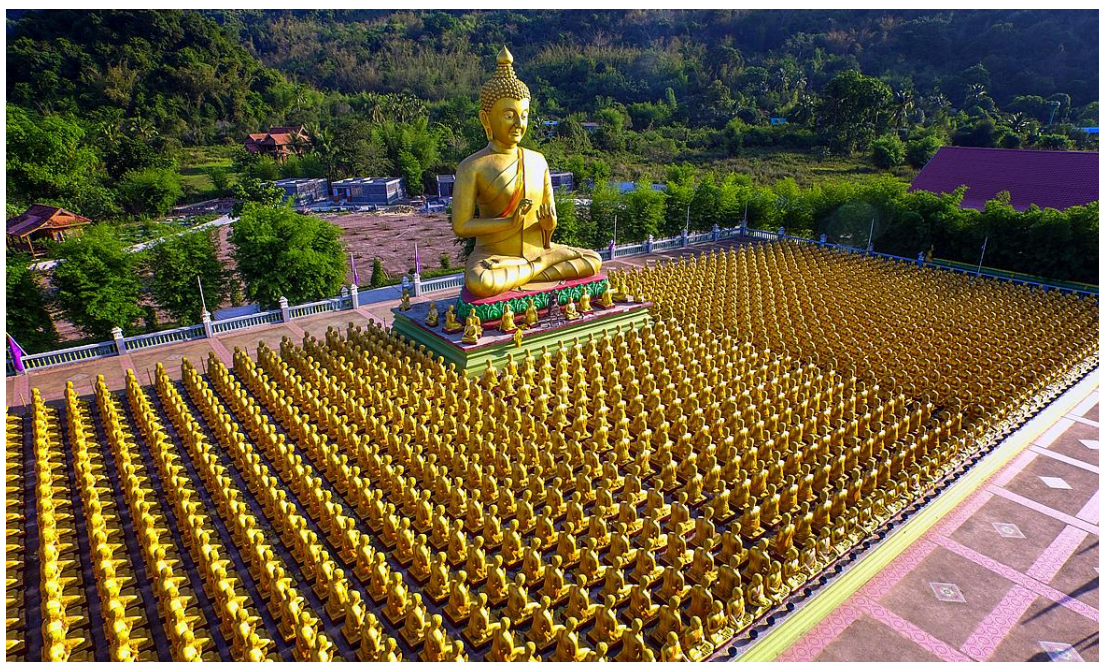

Sattvārādhanaṣṭava

Imn închinat ființelor simțitoare

compus de Ārya Nāgārjuna

Phuttha Utthayan Makha Bucha Anusorn, monument
care îl reprezintă pe Buddha Śākyamuni înconjurat de 1250 de discipoli

Notă introductivă

Această lucrare se poate găsi la adresa web:

<http://www.AryaDharma.ro>

(click pentru a o vizita)

Pe acest site veți găsi multe traduceri ale unor texte esențiale din Buddha-Dharma, atât Sutre (discursuri sau învățăături ale Divinului Buddha) cât și tratate fundamentale derivate din aceste Sutre, adnotate sau comentate, după caz.

Toate textele de pe site (inclusiv acest text) sunt disponibile gratuit, se pot descărca gratuit, se pot folosi în mod gratuit, se pot tipări, și se pot distribui ca fișiere sau ca documente tipărite, oricui doriți, dacă și numai dacă nu faceți nicio modificare asupra lor, și dacă și numai dacă le oferiți celorlalți în mod gratuit.

În caz contrar, toate drepturile sunt rezervate.

Dacă aveți nevoie de alte drepturi, de alte formate ale textelor sau de alte variante ale lor, vă rugăm să luați legătura cu noi.

Traducere, prefață, introducere, comentarii, note, îngrijire: Alin Tocaciu

Versiunea: decembrie 2019

Prin virtutea meritelor acumulate prin a traduce, a corecta, a adnota, a comenta, a publica și a răspândi această lucrare, fie ca toate ființele să atingă Trezirea Perfectă.

Prefață

Această lucrare, încadrată în categoria Imnurilor, nu este o compoziție realizată de Ārya Nāgārjuna, ci este rezumatul versificat al unui discurs despre compasiune al Divinului Buddha, care vorbește la persoana I.

În această Sutra, Tathāgata explică faptul că atingerea Buddhității este posibilă numai cu ajutorul compasiunii (despre care spune, în alte Sutare, că derivă din înțelepciune), și că de dragul ființelor simțitoare a făcut nenumărate sacrificii, pentru binele lor. Detalii despre acest discurs puteți găsi în formula de încheiere a acestei lucrări.

La sfârșitul textului puteți găsi un dicționar care cuprinde cel puțin o parte dintre termenii folosiți în acesta. Dacă aveți nevoie de un dicționar mai cuprinzător, îl puteți găsi în „Discursul despre perfecțiunea înțelepciunii (Prajñāpāramitā Sutra) în 8.000 de versete” sau în „Ghirlanda de nestemate (Ratnāvalī)” a lui Ārya Nāgārjuna, de pe aceeași pagină web cu acest text.

Pentru a ușura înțelegerea acestor învățături profunde am adăugat note explicative și am realizat și un comentariu destul de cuprinzător. Bineînțeles, comentariul nu are profunzimea învățăturilor, însă vă poate ajuta în lămurirea unor noțiuni, și conține și informații suplimentare despre Dharma în general.

Pe aceeași pagină web puteți găsi atât versiunea fără comentariu cât și cea cu comentariu. Vă recomand ca mai întâi să citiți de câteva ori versiunea fără comentariu, pentru a vă construi propria înțelegere directă a textului, și abia apoi să citiți comentariile, dacă doriți clarificări suplimentare care v-ar putea ajuta la aprofundarea înțelegerii lucrării.

Textul

1.

A avea respect pentru Mine înseamnă [a acționa pentru] binele ființelor, și niciun fel de alt respect.

Cei care au respect pentru mine sunt cei care nu abandonează compasiunea.
Cei care au căzut, aflându-se într-o stare de abandonare a compasiunii,
Pot fi ridicați [din acea stare numai] prin compasiune, și prin nimic altceva.

2.

Cei care au grijă de ființele simțitoare, cu compasiune,
Mă mulțumesc, și în același timp cară și greutatea învățăturilor.
Cei care posedă moralitate, învățare, compasiune,
Concentrare și claritate, îl venerază mereu pe Tathāgata.

3.

Am atins Realizarea¹ [n.t. supremă] pentru că am făcut bine ființelor simțitoare,

Și numai pentru binele ființelor simțitoare mi-am asumat acest corp.

Cei care au intenții vătămătoare față de ființele simțitoare,

De ce s-ar putea baza pe mine, fiind chiar cei care nu au respect pentru Mine?

4.

A urmări binele ființelor simțitoare este venerare[a Mea];

[Îmi] oferă bucurie minții, în calitate de cel venerat.

Însă orice venerare a cărei natură este vătămătoare sau care îi rănește pe alții,

Chiar dacă este corect făcută, nu este bună, pentru că nu este în acord cu [Mine ca] cel venerat.

5.

Soțiile, copiii, bogățiile, faima, regatul,

Carnea, sângele, grăsimea, ochii și corpul,

Pe toate le-am sacrificat din iubire binevoitoare pentru aceste [ființe],

Așadar, dacă le vatem pe ele, mă vatem pe mine.

¹ Vezi dicționarul.

6.

A face bine ființelor este modul suprem de a mă venera,
Însă a face rău ființelor este modul suprem de a mă vătăma.

Deoarece ființele simțitoare și cu mine am trecut în același fel prin experiențele fericirii și suferinței,

Cum ar putea să îmi fie discipol cineva care este ostil ființelor?

7.

Pentru ființele simțitoare am făcut fapte virtuozose, am mulțumit Protectorii,
Am obținut perfecțiunile (pāramitā), [toate acestea] doar prin a fi concentrat pe [a face] binele mulțimii de ființe.

Am învins puterea lui Māra pentru că mintea mea a fost angajată ferm în binele ființelor.

Am devenit un Buddha prin virtutea modului în care au acționat în multe feluri ființele simțitoare.

8.

Dacă nu ar fi existat ființe, prețuite ca prieteni, în decursul tuturor existențelor mele,

Pe ce bază ar fi apărut aici iubirea binevoitoare, pe ce s-ar fi concentrat compasiunea,

Care ar fi fost obiectul viziunii uniforme, al bucuriei și așa mai departe, pentru cine ar fi avut loc eliberarea și celelate,

Și de dragul cui ar fi fost cultivată răbdarea, pentru mult timp, cu mintea fixată pe compasiune?

9.

Am fost generos de multe ori cu cei rătăcind prin [felurite] forme de existență, cum ar fi elefanții.

Chiar aceste ființe simțitoare au venit la mine ca vase pentru darurile mele, pe care le-am și acceptat.

Compasiunea mea a înflorit datorită acestor ființe simțitoare care rătăcesc prin felurite forme de existență.

Dacă nu aș fi protejat aceste ființe simțitoare, pentru binele cui ar fi fost oferită această bunăstare?

10.

Dacă nu ar fi fost ființe în Samsara, care e plină [de situații în care ele] se îndreaptă spre dezastru,

Care s-au obișnuit atât de mult cu a nu ajunge nicăieri, ci [doar] în tărâmul lui Yama, deoarece și-au jucat rolurile, învățându-se prin viețile lor,

Cum aş putea să vreau eu – Victoriosul, această ființă măreață – să le eliberez din Samsara,

Dacă nu ar exista ființe simțitoare pe care să le prețuiesc?

11.

Cât timp luminează strălucitor învățăturile mele care instruiesc lumea,

Voi, cei care vreți să faceți bine ființelor, trebuie să rămâneți.

Studiind din nou și din nou ceea ce am făcut de dragul ființelor simțitoare, voi cei care niciodată nu vă descurajați,

Fără să deveniți oboșiți, trebuie să direcționați acest corp [ca el să întrupeze] esența cuvintelor mele.

Aceasta încheie discursul rostit de Divin celor șaisprezece măreți Śrāvaka (Ascultători Arhați), cuprins în capitolul numit „Râul alcalin” (sau Râul sărat, numele unui râu care curge printr-un infern) din Bodhisattvapiṭaka[sutra], al cărui rezumat în versete a fost făcut de către maestrul Ārya Nāgārjuna în textul „Imnul care [mulțumește și] aduce omagii ființelor simțitoare”.

Dicționar de termeni

BUDDHA. „Cel Trezit”. Cel care s-a Trezit la Realitate. Termen folosit atât pentru ființa cel mai recent Trezită pe această planetă (Buddha istoric, adică Gautama Siddhartha, numit și Śākyamuni, adică înțeleptul clanului Śākya), cât și pentru orice alte ființe care au ajuns la aceeași stare, la aceeași realizare, despre care se afirmă în Prajñāpāramitā Sutra că sunt într-un număr „infini”. Numit și „Tathāgata”, „Buddha”, „Jina”, „Conducătorul Caravanei”, etc. În traducere se mai folosesc și „Divinul”, „Împlinitul”, „Realizatul”, „Trezitul”, „Nobilul”, „Desăvârșitul”.

DHARMA. 1) Realitatea unică, finală, fundamentală; 2) un eveniment esențialmente real, sau un adevăr; 3) ca reflectat în viață: dreptate, virtute; 4) dacă este scris cu majusculă, învățătura lui Buddha: Doctrină, Scriptură, Adevăr; se referă la învățăturile Buddhiste în general sau, în funcție de context, la o anumită învățătură în particular; unii traducători se referă la acestea ca fiind „doctrina buddhistă”, termen ce sugerează însă îngustime și rigiditate și de aceea în traducere se folosesc alternativ cele două cuvinte, doctrină și învățătură; 5) obiect al celui de-al șaselea organ de simț (al minții); 6) în general, orice entitate perceptibilă sau conceptibilă: fenomen, ființă, obiect, noțiune, însușire, concept, idee, parte, stare, etc.

DISCIPOL, sau ASCULTĂTOR (śrāvaka). Cineva care ascultă. Tehnic, numai cei care au auzit (sau ascultat) Legea direct de la Buddha, însă în textele Mahāyāna se folosește asemenea și pentru cei care urmează Hīnayāna.

JINA. „Cuceritor”, „Victorios”. Epitet pentru Buddha.

MĀRA. Moartea. Distrugătorul și dușmanul a ceea ce este priceput, pozitiv, binefăcător. „Ademenitorul” Buddhist, personificarea tuturor relelor și pasiunilor, al căror momeli și capcane sunt plăcerile simțurilor și nu numai. Uneori identificat cu cele cinci agregate și cu ceea ce este nepermanent, suferință și non-sine. Deși în limba română Mara este un nume pentru o reprezentantă a sexului feminin, în Buddhism acesta este de sex masculin.

NIRVANA. „Încetare”, „stingere”. Calm liniștit, sublim, existență reală, nedistorsionată.

PARINIRVANA. NIRVANA completă, finală, fără rămășițe.

PROTECTOR. Un Buddha (deoarece ajută ființele să evite suferința, le protejează de suferință).

REALIZARE. „Realizarea” nu înseamnă construirea, atingerea sau obținerea a ceva, ci are un sens apropiat de expresia convențională „a-ți da seama direct, nemijlocit, de ceva”. „Realizarea Realității” înseamnă vederea clară, directă, înțelegerea de o profunzime infinită a stării de fapt. Aceste cuvinte, desigur, sunt incapabile să exprime foarte precis ceva ce nu ține de cuvinte, de noțiuni.

Desigur, se poate spune că „Realizarea Realității” este o realizare în sens obișnuit, în sensul că a necesitat efort și resurse, și că prin ea se „obține” încetarea suferinței și eliberarea din Samsara, respectiv Trezirea perfectă. Totuși, sensul cel mai apropiat de cel intenționat în texte este cel de la începutul acestei definiții.

SAMSARA. Cuvânt din limba sanscrită care înseamnă „rătăcire”. Este folosit de către Buddha pentru a descrie rătăcirea ființelor în ciclul renașterilor și morților. Existență ciclică. Potrivit semnificației sale, nu este un „drum” urmat, ci o rătăcire fără o direcție precisă și fără un scop precis. Existența condiționată a vieții obișnuite în care suferința apare deoarece ființa încă are ignoranță, atașare și agresiune (cele trei otrăvuri). Eliberarea, sau Trezirea, sau Iluminarea sunt cuvintele folosite pentru a indica starea de oprire a acestui ciclu care, în absența realizării naturii adevărate a tuturor fenomenelor aparente, continuă la nesfârșit. Vezi NAȘTERE-ȘI-MOARTE.

TATHĀGATA (*tathā-gata* sau *tathā-āgata*). Un titlu al lui Buddha, însemnând fie „Astfel-Plecat”, fie „Astfel-Venit”.

TREZIRE, COMPLETĂ (*anuttara-samyak-sambodhi*). Literalmente, cea mai corectă și mai perfectă Trezire. Caracteristică numai Buddhașilor. Scopul Mahāyāna, care înlocuiește scopul Nirvānei private, personale, a Arhaților. Tradusă în literatura occidentală și prin cuvântul „Iluminare”. Sensul cuvântului sanscrit „bodhi” este trezire sau înflorire completă, adică de trezire din iluzie, din vis, la Realitate, la Adevăr, și respectiv de înflorire sau dezvoltare completă a tuturor calităților posibile. „Iluminare” poate presupune ca sens și o sursă „exterioară” de „lumină”, și ca cineva să fie „iluminat” în mod pasiv, printr-un fel de grație divină, însă nu acesta este sensul în Buddhism, care este non-teist.

Cuprins

Notă introductivă.....	1
Prefață.....	2
Textul	3
Dicționar de termeni.....	6
Cuprins	8